

Vypraveno **Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR**

dne 8. 11. 16 *ZH*

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: **0811_r**

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: ..... *9. 11. 2016* .....
podpis: ..... *MCh* .....

MVCRP014VIYX

V Praze dne 2. 11. 2016
Č. j.: MV-113447-5/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal ..... nar. .... 1976 Tyr - Libanon, (dále jen „žadatel“), státní občan ..... právně zastoupen advokátem ..... Advokátní kancelář Brož&Sokol&Novák, s. r.o., se sídlem Sokolská tř. 60, 120 00 Praha 2, rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 24. 5. 2016, č. j. VS-4587/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal dne 20. 3. 2014 prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje o udělení státního občanství České republiky. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 22. 12. 2004, v letech 1995 až 2000 měl povolen dlouhodobý pobyt za účelem studia, v letech 2000 až 2004 měl dlouhodobé vízum nad 90 dní rovněž za účelem studia. Manželka je státní občanka České republiky. Předchozí manželství, též se státní občankou České republiky, uzavřené v roce 2001, bylo pravomocně rozvedeno v roce 2004.

Žadatel byl usnesením Ministerstva vnitra ze dne 25. 2. 2015 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován o zahájení správního řízení, byl poučen, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí,

vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí a současně byl vyzván, aby ve stanovené lhůtě doručil na Ministerstvo vnitra doklady nezbytné k prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Tyto doklady byly v usnesení specifikovány a zároveň bylo správní řízení přerušeno. Požadované doklady byly Ministerstvu vnitra doručeny dne 26. 3. 2015.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 14 odst. 1, 2, 3, 4, 5, 7 a 8 zákona o státním občanství České republiky, nespĺňuje však podmínku stanovenou v § 14 odst. 6 citovaného zákona. Rovněž nebyla jako dovršená zhodnocena celková integrace žadatele v České republice.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nespĺňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, když řádně neplnil své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění. Z podkladů předložených žadatelem vyplývá, že v posledních třech letech předcházejících dni podání žádosti porušil závažným způsobem povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, když ke dni 8. 8. 2011 měl žadatel evidován dluh na pojistném na zdravotní pojištění ve výši 12 960,- Kč s penálem 977,- Kč a za rok 2012 měl opakovaně dluh na platbách pojistného na veřejné zdravotní pojištění ve výši 5 400,- Kč a penále ve výši 186,- Kč. Žadatel tedy řádně neplnil povinnosti vyplývající ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, když nehradil platby pojistného na zdravotní pojištění řádně a včas.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že může splnění výše uvedené podmínky prominout v souladu s § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, pokud žadatel odstraní škodlivý následek nebo učiní účinná opatření k jeho odstranění. Ministerstvo vnitra však po důkladném posouzení žadatelem uvedenou podmínku neprominulo, neboť vzalo do úvahy, že nešlo o pochybení jednorázového charakteru, naopak k porušování předpisů na úseku zdravotního pojištění docházelo ze strany žadatele dlouhodobě, tj. již od roku 2005. Žadatel se snažil situaci vzniklou v roce 2011 vysvětlit tak, že v srpnu 2010 založil účet v bance a zadával několik trvalých příkazů najednou, přičemž trvalý příkaz na úhradu zdravotního pojištění omylem zadal chybně, v srpnu 2011 svoji chybu zjistil a na pojišťovně uhradil celou dlužnou částku najednou; k opakovaným pozdním úhradám nicméně docházelo i nadále a žadatel tedy po zjištění svého pochybení tento stav

nenapravit, když dopustil, aby mu opětovně vznikl dluh na pojistném na veřejném zdravotním pojištění.

Ministerstvo vnitra rovněž přihlédlo ke skutečnosti, že chování žadatele na území České republiky nelze zejména ve výše uvedené oblasti považovat za zcela transparentní, když českým úřadům předkládal rozporné informace a doklady. Tvrzení, že u zdravotní pojišťovny dokládal svůj pobyt v Libanonu v letech 2005 – 2010 na základě rady pracovnice Všeobecné zdravotní pojišťovny, není omluvou a je pravděpodobné, že žadatel přistoupil k tomuto kroku z důvodu, aby se vyhnul úhradě dlužného pojistného a penále, které činilo cca 73 800,- Kč, což nelze považovat v žádném případě za částku zanedbatelnou. Z toho vyplývá, že i kdyby do té doby o své povinnosti nevěděl a k neplacení pojistného nedocházelo záměrně, minimálně od roku 2010, kdy byl vystaven platební výměr, mu jeho povinnost byla známa a výše uvedeným skutkem tak byl ze strany žadatele obcházen zákon, s nímž již v té době měl být seznámen.

Ministerstvo vnitra konečně uvedlo, že celkovou integraci žadatele do české společnosti nelze zatím považovat za zcela završenou. Byť je žadatel dostatečně integrován z hlediska rodinného, když jeho manželka je českou státní občankou, pracovní integrace žadatele dle správního orgánu I. stupně se teprve rozvíjí, neboť dlouhá léta pracoval sice na území České republiky, nicméně pro zahraniční společnost; pracovní integrován tedy byl, avšak nikoli v České republice.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 5. 2016, č. j. VS-4587/835.3/2-2014, podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný blanketní rozklad, který doplnil dne 27. 7. 2016.

V úvodu rozkladu právní zástupce žadatele rekapituluje rozhodnutí Ministerstva vnitra a vyjadřuje nesouhlas s uvedenými závěry. Rozhodnutí napadá v celém rozsahu, namítá jeho nesprávnost, nedůvodnost a nezákonnost. Uvádí, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné a v rozporu s ustanovením § 68 správního řádu. Žadatel se neztotožňuje s tím, že mu nebyla prominuta podmínka § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, když odstranil způsobený škodlivý následek a učinil účinná opatření k jeho odstranění. Ve věci konstatování nesplnění podmínky § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky pak právní zástupce dále odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, č. j. 2 As 78/2006-64, resp. na princip proporcionality. Nedostatky na úseku veřejného zdravotního pojištění považuje za pouhé formální neúmyslné opomenutí.

Právní zástupce také namítá, že Ministerstvo vnitra musí při posuzování podmínek pro udělení českého státního občanství vzít v úvahu skutkový a právní

vztah, který tu je v době jeho rozhodování. V této souvislosti konstatuje, že kdyby nyní, v roce 2016, žadatel podal novou žádost, mělo by jí být vyhověno, neboť důvody, pro které Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo, by již nadále nemohly obstát (dluhy by již nespádaly do posuzovaného tříletého období od podání žádosti).

Dále právní zástupce namítá, že odůvodnění rozhodnutí nemůže obstát též z důvodu, že neprominutí podmínky podle ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky bylo odůvodněno stejně jako její nesplnění. Považuje za absurdní situaci, kdy „jedno údajné pochybení je považováno za důvod nesplnění podmínky pro získání státního občanství a zároveň též jako důvod pro to, aby nesplnění této podmínky nemohlo být prominuto“. Nesouhlasí rovněž s konstatováním nedostatečné pracovní integrace na území České republiky – i to považuje za absurdní, neboť žadatel vykonával své zaměstnání na území České republiky se všemi konsekvencemi, které pro něj z toho vyplynuly z právních předpisů - a popisuje svou integraci a důvody podání žádosti o udělení státního občanství.

V závěru rozkladu právní zástupce žadatele navrhuje, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí změnil v tom smyslu, že se žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhovuje, případně aby byla věc vrácena k novému projednání.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ministr vnitra konstatuje, že z předloženého spisu je zřejmé, že žadatel podle závěrů Ministerstva vnitra splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 14 odst. 1 písm. a), odst. 2, odst. 3, odst. 4, odst. 5 a odst. 7 zákona o státním občanství České republiky. Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel nesplnil podmínku stanovenou v § 14 odst. 6 citovaného zákona, když ke dni 8. 8. 2011 měl žadatel evidován dluh na pojistném na zdravotní pojištění ve výši 12 960,- Kč s penálem 977,- Kč, za rok 2012 měl opakovaně dluh na platbách pojistného na veřejné zdravotní pojištění ve výši 5 400,- Kč a penále ve výši 186,- Kč. K tomu ministr vnitra podotýká, že z podrobného vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění (založeno v prvostupňovém spisu pod pořadovým číslem 26) vyplývá, že ještě na počátku roku 2013 měl opět dluh na pojistném ve výši 1 080 Kč. Ministr vnitra ve shodě se závěry správního orgánu I. stupně konstatuje, že

vzhledem k výši dlužných částek, které vznikaly opakovaně, považuje porušování právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění v období tří let před podáním žádosti (tj. od března 2011) za natolik intenzivní, že lze konstatovat nesplnění podmínky § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. I když žadatel podle svého vyjádření v srpnu 2011 svoji chybu zjistil a na pojišťovně uhradil celou dlužnou částku najednou, k opakovaným pozdním úhradám docházelo i nadále, fakticky po celé období, kdy byl samoplátcem, a žadatel tedy po zjištění svého pochybení tento stav nenapravit a dopustil, aby mu opětovně vznikala dluh na pojistném na veřejném zdravotním pojištění. V kontextu výše uvedeného je ministr vnitra přesvědčen, že se v daném případě nejednalo o pouhé formální neúmyslné opomenutí a závěr Ministerstva vnitra o závažném porušení žadatelových povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění a nesplnění podmínky podle ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky považuje za zcela v souladu s vytýkaným principem proporcionality.

V kontextu výše uvedeného se ministr vnitra nemůže ztotožnit ani s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, resp. nedodržení ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Důvody, pro které byla žádost o udělení státního občanství zamítnuta, jsou z napadeného rozhodnutí dostatečně zřejmé a mají opodstatnění v zákonném ustanovení. Ministr vnitra také odmítá závěr právního nástupce, že je absurdní, pokud „jedno údajné pochybení“ je považováno za důvod nesplnění a současně neprominutí podmínky podle ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. Ministr vnitra nepovažuje za nijak absurdní, když správní orgán I. stupně v rámci své úvahy o neprominutí podmínky přihlédl, stejně jako v případě svého závěru o jejím nesplnění, k závažnosti porušování povinností žadatelem. Ministr vnitra v této souvislosti zdůrazňuje, že, jak shora uvedeno, žadatel své povinnosti neplnil fakticky po celé období, kdy byl samoplátcem pojistného, což je okolnost, k níž je zcela legitimní přihlédnout v rámci úvahy o možnosti prominutí podmínky, neboť nepochybně vypovídá o žadatelově postoji k plnění zákonných povinností.

K námitce žadatele, že Ministerstvo vnitra musí při posuzování podmínek zohlednit skutkový a právní stav, který je tu v době jeho rozhodování, ministr vnitra uvádí, že ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky váže tříleté posuzované období výslovně ke dni podání žádosti. Ministr vnitra souhlasí se závěrem, že správní orgán má zohlednit skutkový a právní stav v době svého rozhodování, nikoli však v rozporu s aplikovaným zákonným ustanovením.

Konečně k námitce týkající se pracovní integrace ministr vnitra ve stručnosti poznamenává, že neshledává věcnou nesprávnost v závěru Ministerstva vnitra, že žadatel, s ohledem na své zaměstnání v zahraniční společnosti, není v České republice dostatečně integrován, tj. ve smyslu i v mezích dikce ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky není pracovně integrován do

tuzemské společnosti. To, že se na žadatele při jeho činnosti na území České republiky vztahoval český právní řád, je samozřejmé, resp. nelze z toho činit kladný závěr o žadatelově pracovní integraci.

Ministr vnitra proto na základě výše uvedeného rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

